

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno studentky:	Pavλίna Černá
Název práce:	Politický vývoj Národní strany svobodomyslné do roku 1914
Jméno vedoucího práce:	PhDr. Josef Straceny, CSc.
Jméno oponenta práce:	PhDr. Ondřej Lánský, Ph.D.

Hlavní cíl diplomová práce Pavlíny Černé patrně spočívá ve „...vymezení a postihnutí vztahu mladočeské strany s postavou T. G. Masaryka. Dále mě zajímají atributy, které udělaly z mladočeské strany v 90. letech 19. století nejsilnější stranu na českém politickém území.“ (s. 7). Jedná se tedy do určité míry o dva cíle. Zvolené metody práce odpovídají těmto cílům.

Je třeba také konstatovat, že hlavnímu vytyčenému cíli (i vedlejším cílům) práce v zásadě odpovídá struktura textu. Autorka práci rozdělila na šest základních kapitol a Úvod a Závěr. Kapitoly jsou strukturovány tematicky tak, že se čtenář dozví nejen klíčové informace o historickém vývoji analyzované strany, ale také něco o tisku či významných osobnostech spojených s touto stranou – kapitola č. 6 (Tisk) a kapitola č. 7 (Významné osobnosti mladočechů). V těchto dvou kapitolách bylo možné očekávat méně historizující přístup. Nicméně kapitola věnovaná politickému programu příliš nevyužívá toho, že by mohla být zapojena politologická analýza: autorka v podstatě historicky prochází jednotlivá prohlášení Národní strany svobodomyslné a konstatuje jednotlivé programové body a případný vývoj. V kapitole o tiskovinách strany se projevuje podobný vzorec.

Jak jsem již naznačil, jedná se o výrazně historizující a velmi popisnou práci. Zdá se mi také, že je práce směřována možná až příliš personalisticky. Moc se autorce nedaří využívat případného politologického zaměření analýzy vývoje strany, politiky apod. Očekával bych například snahu o propojení rozboru vývoje strany (a její politiky) s analýzou sociálních dějin; v tomto smyslu se v práci objevují spíše jen náznaky. Analytičtější pasáže jsou částečně obsaženy ještě v samotném Závěru práce. Velmi kladně hodnotím to, jak v Závěru autorka popisuje plánované způsoby využití své práce v pedagogické praxi.

Za poněkud problematické však považuji to, že vlastní postavě Masaryka (a jeho vztahu ke zkoumané straně) je věnována ve skutečnosti jen malá část textu. Zdá se mi, že autorka cíl práce splnila jen částečně. Spíše než o deklarovaný rozbor vztahu mezi Národní stranou

svobodomyslnou a Masarykem se jedná o popis vybraných historických faktů z vývoje dané strany. Druhý cíl (rozbor atributů, které z této strany udělaly v 90. letech 19. století nejsilnější stranu) naplnila více, byť v zásadě také jen popisně.

Text je psán poměrně stylisticky zdařile a obratně, jen místy se v práci objevují nejasné formulace či drobné chyby. Z tohoto hlediska je práce více méně v pořádku. Úprava (styl, odstavce atd.) diplomové práce je také bez problémů.

Práce je velmi historizující a politologická (či obecněji společensko-vědní perspektiva) je výrazně upozaděna. To považuji za nevyužitý potenciál.

Závěr: Přes uvedené výtky je možné konstatovat: Závěrečná práce splňuje podmínky kladené na závěrečné práce v příslušném oboru.

V rámci rozpravy nad předkládanou prací navrhuji **následující diskusní okruhy** či **otázky**:

1. Autorka by mohla hlouběji popsat, k jakému pedagogickému či didaktickému cíli v kontextu ZSV či občanské výchovy může její práce přispět v současné době, tj. v době, kdy se hovoří o krizi demokracie? Jinými slovy, jak je možné práci využít mimo její historizující kontext?
2. Na s. 19 autorka v souvislosti s politickým programem Národní strany svobodomyslné hovoří o celkovém úpadku liberalismu. Co tímto myslí?

V Praze, 25. 5. 2020

PhDr. Ondřej Lánský, Ph.D.